

ת"ד 5290/01/20 - שושנה אבוטבול נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

ת"ד 5290-01-20 מדינת ישראל נ' אבוטבול
תיק חיצוני: 364599/2019

בפני	כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב
המבקשת	שושנה אבוטבול
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**").

1. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה ביצוע עבירות של **נהיגה בקלות ראש**, עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") + עבירה לפי סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה; **אי ציות לתמרור 302 בצומת - עצור וזכות קדימה**, עבירה לפי תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "**התקנות**"); **התנהגות הגורמת נזק**, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

2. במהלך דיון שנערך בעניינה של המבקשת ביום 18.02.2021, הודיע בא כוחה כי בכוונתו לבקש את החומר הרפואי של הגב' כריתי אסתר (להלן: "**הנפגעת**"). בעקבות בקשתו הוריתי למשיבה להשיב לבקשה.

3. בתאריך 11.04.2021, ולאחר עיכוב מצד המשיבה, התקבלה תשובתה לבקשה בה הועלתה טענה, כי לא ברור מכוח איזה סעיף מבקש ב"כ המבקשת לעיין בתיק הרפואי המלא של הנפגעת, שכן גם בבקשה למתן החלטה וגם בדיון מיום 18.02.2021 לא פורטו הנימוקים לבקשה. עוד ציינה ב"כ המשיבה, כי המסגרת הנורמטיבית לזכות העיון הנתונה לנאשם מצויה בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982 (להלן: "**חוק סדר הדין הפלילי**"), הקובע כי משהוגש כתב אישום רשאים הנאשם וסניגורו לעיין בכל זמן נתון בחומר החקירה וכן ברשימת החומר שנאסף (בעניין זה הובא ציטוט סעיף החוק).

4. באשר לשאלה מהו "חומר חקירה" הביאה ב"כ המשיבה ציטוט מפי הפסיקה - בג"צ 233/85 עלי אל הוזייל ובש"פ 1355/98 - שם נקבע כי על חומר החקירה המבוקש לעמוד במחנים הכלליים אשר נקבעו בפסיקה, ו"**לא כל ספקולציה מרחיקת לכת של הסניגור עשויה לשמש תשתית מספקת להגדרת חומר חקירה**". בעניין זה טענה, כי תיקים רפואיים אינם נמצאים כחומר חקירה ביד התביעה.

5. בנוסף נטען כי כדי להכריע בבקשה על בית המשפט לקבוע מהי מידת הרלוונטיות של החומר להגנת המשיבה -

עמוד 1

בעניין זה ציטטה את קביעת בית המשפט העליון בבש"פ 5400/01 פלוני נ' מדינת ישראל.

לאור האמור ביקשה לדחות את הבקשה.

6. בדיון שנערך בעניין ביום 22.04.2021 טען ב"כ המבקשת כי הבקשה לקבלת החומר הרפואי של הנפגעת הוגשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, ולא לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי כפי טענת המשיבה. ב"כ המבקשת טען כי הוא מעוניין לראות את התיק הרפואי ולכל הפחות לראות את הסיטי כדי לבדוק האם השברים שנגרמו לנפגעת נגרמו כתוצאה מהתאונה או בשל מצב רפואי קודם. בהמשך פירט את מצבה הרפואי של הנפגעת כפי שעולה ממכתב השחרור של הנפגעת מבית החולים (ראו בהמשך).

7. ב"כ המשיבה, בתגובה, טענה כי החומר הרפואי המבוקש לא נמצא בידי המשיבה, מדובר בחומר פרטי של הנפגעת ובהעברתו לידי המבקשת יש כדי לפגוע בפרטיותה. בנוסף נטען, כי עומדת למבקשת הזכות לזמן את העדה והיא תביא את התיק הרפואי.

דיון והכרעה

8. בקשתה של המבקשת לקבל לידיה את החומר הרפואי של הנפגעת מבוססת על סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי הקובע כי:

"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".

9. כאמור, ב"כ המשיבה טענה כי הדרך לפנות בבקשה מסוג זה הינה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי ולא לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, כפי שפעל ב"כ המבקשת.

10. בקצרה אומר, כי בעניין זה אני מסכימה עם ב"כ המבקשת, אשר בחר לפנות בבקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, והכל כפי שאפרט להלן. בבש"פ 8252/13 מדינת ישראל נגד שיינר (פורסם בנבו, 23.01.2014), עמד כב' השופט עמית על ההבחנה בין מסלולי הגשת בקשה לעיון בחומר החקירה לפי סעיפים 74, ו-108 לחוק סדר הדין הפלילי. בין היתר, התייחס כב' השופט עמית לעיתוי הגשת הבקשה, שם קבע כי הגשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי תוגש טרם הדיון בתיק העיקרי ואילו בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי תוגש במהלכו. בהמשך התייחס כב' השופט עמית לכך שבנסיבות בהן קיים פוטנציאל פגיעה בפרטיות יש להעדיף את מסלול הפניה לפי סעיף 108, כמובא להלן:

"ה. החוק אינו קובע מנדטורית כי כל אימת שמועלית טענה לחיסיון החומר, הבדיקה חייבת להיעשות במסגרת סעיף 108 לחסד"פ, תוך הבחנה בין חומר הנמצא בליבת המחלוקת ואשר צריך להיות בידי התביעה או בשליטתה - שאז ידון במסגרת סעיף 74 לחסד"פ - לבין חומר שאינו בליבת המחלוקת ולא מצוי או צריך להיות מצוי בידי התביעה, שאז המסלול הוא על פי סעיף 108 לחסד"פ".

11. משם לכאן. במקרה שבפנינו מדובר על בקשה לקבלת חומר חקירה הנהנה מחיסיון רפואי לפי סעיף 49 לפקודת

הראיות (נוסח חדש), תשל"א - 1971. חומר זה אינו מצוי בידי התביעה ואינו צריך להיות בידה בהקשרי החקירה במקרה דנן. מכאן, שהדרך הנכונה לדון בבקשה לגילוי החומר הרפואי הנוגע לנפגעת הינה לפי סעיף 108 לחסד"פ.

12. ב"כ המבקשת טען כי הנפגעת בת 84 אחרי ניתוח לב. לטענתו, עיון בדוח השחרור מבית החולים מעלה כי הנפגעת סובלת ממחלה בצפיפות העצם, ובנוסף סובלת מבעיה של שיתוק או אירוע מוחי. מבחינת ב"כ המבקשת הסיבה לבקשת התיק הרפואי של הנפגעת נובעת להיערך לעדותם של הרופאים בתיק, דבר שלא ניתן לעשות בהתבסס על הדוח הנוכחי הקיים בידיו.

13. אומר, כי אני דוחה את טענותיו של ב"כ המבקשת והכל כפי שאפרט להלן. כידוע, למבקשת זכות לקיום הליך הוגן שיאפשר לה להתגונן בעת בירור האישום נגדה, אך זכות זו אינה מוחלטת אלא יש לבחון אותה מול זכויותיה של נפגעת העבירה.

14. בבש"פ **נור סעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.05.2016) נקבע כי חשיפת מסמכים שגילויים עלול להוביל לפגיעה ממשית בזכות לפרטיות תיעשה בשים לב לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי. בבש"פ **שינר** (שם) נקבע כי כאשר מדובר בפגיעה בזכות חוקתית לפרטיות ולכבוד, על בית המשפט לבחון הן את מבחן הרלוונטיות והן את הזיקה בין החומר לפוטנציאל ההגנה של הנאשם, מתוך הבנה שיש לאזן בין זכויות המתלוננת שם לזכויות הנאשם. אם כן, הסרת החיסיון צריכה להיעשות תוך התחשבות בזכותה של המתלוננת לכבוד ולפרטיות. בבש"פ 9322/99 **עבד מסארווה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.02.200) קבע בית המשפט כי "**כאשר אין מדובר בחומר שנתפס במהלך החקירה ישקול בית המשפט את הרלוונטיות של חומר החקירה ואת ערכו הראייתי, אל מול זכויות היסוד החוקתיות של העד שאת הפרטים הנוגעים אליו מבקשים לחשוף, ויערוך את האיזון הראוי ביניהם.**"

15. במקרה דנן, עובדות כתב האישום מייחסות למבקשת כי נהגה בקלות ראש וברשלנות, ובהגיעה לצומת מתוורר לא צייתה לתמרור עצור, אשר היה מוצב בדרך בכיוון נסיעתה, נכנסה לצומת במגמה לפנות שמאלה, ובכך חסמה את דרכו של רכב הנפגעת וכלי הרכב הנהוגים בידי השתיים - המבקשת והנפגעת- התנגשו. כתוצאה מכך, נגרמו לנפגעת חבלות של ממש בדמות שברים בצלעות. בעניין זה אומר, כי ניתוח עובדות העבירה אינו מצביע על רלוונטיות בין חשיפת עברה הרפואי של הנפגעת, לבין יכולתה של המבקשת להתגונן.

16. בנוסף, כפי שצינה ב"כ המשיבה בתגובתה לבקשה, עומדת למבקשת הזכות לזמן את הרופאים - ד"ר בורוק בוריס וד"ר גיצ'קה, עדי תביעה מס' 5 - לצורך מתן עדות, שם יוכל לחקור אחר עניינים הקשורים לסוגיות רפואיות הרלוונטיות לתיק דנן.

לפיכך, הבקשה נדחית

ניתנה היום, ט' אב תשפ"א, 18 יולי 2021, בהעדר הצדדים.